Damer fra By og Land til at forberede og lede det paatænkte Foretagende, hvis videre Skæbne vi herved varmt vil anbefale til vore Læseres bedste Interesse.

Kvinder i kommunale Raad.

Folkethinget

har for nylig forhandlet Lovforslag om *Kvinders kommunale Valgret*, forelagt i Thinget af Folkethingsmændene Harald Holm og Højmark den 26. Oktober, behandlet den 25. og 30. Novbr. og 4. Decbr. 1895. Selve Lovforslaget lyder kort og godt: „Valgret til Rigets kommunale Repræsentation tilkommer de Enker og andre ugifte Kvinder, hvem hidtil alene deres Køn har udelukket fra den omhandlede Rettighed, men som i øvrigt fyldestgøre alle lovbestemte Betingelser for Udøvelsen af samme."

Til 2den Behandling stillede Svend Høgsbro et Ændringsforslag: „Herfra undtages dog saadanne Enker og fraskilte eller fraseparerede Hustruer, hvis Mænd i Løbet af de sidste 5 Kalenderaar, og medens de levede i Samliv og Formuefællesskab med dem, have nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt, samt endvidere saadanne Kvinder, som i Løbet af de sidste 10 Kalenderaar have søgt Erhverv ved Utugt." Dette Ændringsforslag var begrundet i Udtalelser af Indenrigsministeren (Hørring), som skænkede Lovforslaget en indgaaende Omtale, hvori han særlig fremhævede disse to nævnte Forhold som noget, der vilde hindre Lovforslaget. Begge disse Spørgsmaal er interessante at dvæle ved:

1) Ministeren var bange for, at naar en Mand, som havde nydt Fattigunderstøttelse, døde, at saa skulde hans Enke øjeblikkelig kunde forlange Valgret, da det jo ikke var til hende, Fattighjælpen var givet. Ministeren maa altsaa mene, at en Hustru lettere undværer Fattighjælpen efter Mandens Død end før denne. Skulde det virkelig være Tilfældet? Det var dog et sørgeligt Skudsmaal at give disse Mænd, hvis man virkelig for Alvor gaar ud fra, at medens Manden lever, trænger Familien til Fattighjælp, men naar han dør, kan Konen klare for sig selv og sine Børn. Ja, ganske vist kan det være Tilfældet, men vi vil dog haabe, at det er undtagelsesvis. Regelen vil sikkert være, at ogsaa Enken maa ty til Fattigvæsenet. De faa Enker, som efter Ministerens